

Ügyiratszám: 72961-15/2013.

Tárgy: az MTM-SBS Televízió Zrt.
fellebbezésének elbírálása

**A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG
MÉDIATANÁCSÁNAK**

420/2014. (V.6.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a **személyes adat** által képviselt MTM-SBS Televízió Zrt. (1145 Budapest, Róna u. 174.; a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2014. március 10-én kelt, MN/72961-7/2013. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallási fogyatékkal élők számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Hivatalból lefolytatott eljárásában az elsőfokú hatóság elsőfokú határozatában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató 2013. október 11-én és 28-án, valamint 2013. november 12-én és 27-én összesen négy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. (2)** bekezdés b) pontjának bb) alpontjában foglaltakat, amely értelmében a 2013. évben a filmalkotás, játék és az **Mttv. 83. §**-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám naptári naponként, a 6 óra és a 24 óra közötti műsoridőben, legalább nyolc órán keresztül magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással elérhető kell, hogy legyen. A Médiaszolgáltató a TV2 elnevezésű médiaszolgáltatásán 2013. november 12-én és 27-én összesen két alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (4)** bekezdését, amely értelmében a feliratozott műsorszámot a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni. Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2013. október 17-én és 28-án, valamint 2013. november 12-én és 27-én, összesen négy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt azon törvényi rendelkezést, amely szerint a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésének megsértése miatt az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt jogkövetkezmény alkalmazása mellett döntött, azaz felhívta a Médiaszolgáltatót, hogy az elsőfokú határozat közlésétől számítva haladéktalanul tegyen eleget a jogszerű magatartás követelményének és tartózkodjék a jövőbeni jogsértésektől. Az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében foglaltak megsértése miatt az **Mttv. 187. § (3) bekezdés ba)** alpontja alapján 60.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót, az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglaltak megsértése miatt pedig 140.000,- Ft összegű bírságot szabott ki.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy 2013. október 11-én és 28-án, valamint november 12-én és 27-én az Mttv.-ben meghatározott 8 órás kvótát teljesítette, figyelemmel arra, hogy véleménye szerint a törvényi kvótába beleszámítandóak a feliratozott hírműsorok és időjárás jelentések is. Ezt követően részletesen kifejtette abbéli álláspontját, hogy az Mttv. 39. § (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott műorszámok nem zárják ki egymást, csupán azon okból, mert az egyik az a) pontban került nevesítésre, a másik a b) pontban. Véleménye szerint a hivatkozott rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy az a) pontbeli műorszámokat figyelmen kívül kellene hagyni a b) pontbeli kvóta szempontjából. A Médiaszolgáltató arra hivatkozva, hogy a tárgybeli napokon a törvényi kvótát teljesítette, úgy vélte, hogy az azt meghaladó időtartamban feliratozott műorszámokkal kapcsolatban vele szemben sem szankció alkalmazásának, sem eljárás lefolytatásának nincs jogalapja.

Előadta továbbá, hogy álláspontja szerint a 2014. október 28-án - a feliratozott hírműsorok és időjárás-jelentések nélkül - sugárzott hallási segédlettel ellátott műorszámok összes időtartama 8 óra 4 perc 26 másodperc volt, ezért vitatta az elsőfokú határozat e vonatkozású ténybeli megállapítását. A Médiaszolgáltató a számítás során ugyanis figyelembe vette a tárgybeli napon sugárzott „Mokka” című műsor feliratozott időtartamát is, mivel véleménye szerint a feliratozott műsoridőtartamot bele kell számítani a kvótába, függetlenül attól, hogy a feliratozás esetleges hiányosságai fennálltak-e, a határozatban megállapított hiányosságokat azonban vitatta.

A Médiaszolgáltató a 2013. október 11-én közreadott „Sztárban sztár” című zenés műorszámmal kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint a zenés műorszámok nem tartoznak azon műsorok közé, melyeket a jogszabály szerint hallási segédlettel lehetséges és szükséges ellátni, még abban az esetben sem, ha a műorszámban a zenés produkciókhoz kapcsolódó rövid beszélgetések, átkötő szövegek hangzanak el. Véleménye szerint a zenés műsorok többnyire tartalmaznak rövid beszélgetést, és megszólalnak bennük a műsorvezetők is, azonban egyetlen központi témához, a hallássérültek számára hozzáférhetővé nem tehető zenés produkcióhoz kapcsolódóan. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint vélhetőleg nem jelentett volna a hallássérültek számára élményt, és így érdemi akadálymentesítést, valódi segédletet az sem, ha a műsorbeli zenés produkciók értékelését tartalmazó információkat a hallássérültek feliratozva megismerhetik.

A Médiaszolgáltató az Mttv. 39. § (4) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése kapcsán előadta továbbá, hogy azokon a napokon, amikor az elsőfokú határozatban kifogásolt műorszámokat sugározta, a törvény által kötelezően előírt időtartamot (napi kvótát) meghaladóan látott el műorszámokat hallási segédlettel, ezért a napi kvótát megfelelően és hibátlanul teljesítette. Így a napi kvótát meghaladóan feliratozott műorszámok tekintetében álláspontja szerint nem szankcionálható a feliratozás esetleges hiányosságaiért.

A Médiaszolgáltató a 2013. november 27-én sugárzott „Tények” című műorszámmal kapcsolatban az eljárás során tett nyilatkozatában az élő műsorokkal kapcsolatban előadottakra hivatkozott, valamint előadta, hogy az aktuális, objektív és hiteles tájékoztatás érdekében a hírműsorok tartalma a műsor előtt is változik, ezért a Médiaszolgáltató minden erőfeszítése ellenére is előfordul, hogy egyes részek feliratozása elcsúszik, vagy pontatlan lesz.

A 2013. november 12-én sugárzott „Tények” című műsorszámmal kapcsolatban szintén az élő műsorok feliratozásával kapcsolatos nehézségekre hivatkozott. A Médiaszolgáltató szerint a jogszabály kifejezetten arra tekintettel nem a hallási segédlet egyidejűségét írja elő, mert az bizonyos műsортípusok esetében objektív okoknál fogva fogalmilag kizárt. Ezért az Mttv. 39. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a feliratnak a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia, és ez a Médiaszolgáltató álláspontja szerint azt jelenti, hogy a hallási segédletnek a képernyő történéseivel összefüggésben, összhangban kell lennie, a képernyőn történtek megértését lehetővé kell tennie. Ez azonban - a cselekménytől és a feliratcsúszás mértékétől függően - megvalósulhat akár rövid feliratcsúszással is, tehát a feliratcsúszás ténye önmagában nem tekinthető jogellenesnek, és nem alapoz meg szankcionáló határozatot. Véleménye szerint továbbá az elsőfokú határozatban megállapított feliratcsúszások időtartama nem volt jelentős, azok nem voltak értelemzavaróak, a tárgybeli műsorszámok a feliratkéséstől függetlenül követhetőek és érthetőek voltak.

A Médiaszolgáltató fellebbezését utóbb kiegészítette, melyben az érintett napokat illetően (2013. október 11. és 28., valamint november 12. és 27.) táblázatos formában rögzítette, hogy számítása szerint az adott napokon hírműsorszámokkal és időjárás-jelentésekkel együtt, illetve azok nélkül milyen időtartamban szolgáltatott felirattal ellátott műsort.

A fentiek alapján a Médiaszolgáltató kérte az elsőfokú határozat megváltoztatását, annak megállapítását, hogy jogszabálysértést nem követett el, valamint a bírság törlését.

A másodfokú hatóság a Ket. 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és az elsőfokú határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogoszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

I. Mttv. 39. § (2) bekezdésében foglaltak megsértése

Az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés *a)* pontja azon műsортípusokat sorolja fel, amelyeket általános jelleggel, valamennyi esetben hozzáférhetővé kell tenni a hallássérültek számára. Ezen túlmenően (párhuzamosan érvényesülő) kötelezettséget fogalmaz meg ugyanezen bekezdés *b)* pontja, rögzítve, hogy a konkrét időszámban milyen időtartamban kötelesek a médiaszolgáltatók a filmalkotásokat, játékokat és közszolgálati célú műsorszámokat felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással elérhetővé tenni. Helytállóan utalt az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. §-át** 2012 júliusában érintett törvénymódosítás indokolásában foglaltakra, amely alapján egyértelműen megállapítható a jogalkotó szándéka, nevezetesen, az *a)* pont alatt felsorolt műsorszám típusokat általános és kötelező jelleggel, a napi kvótától függetlenül, míg a *b)* pont alatt szereplő műsorszámokat a kvóta erejéig kell elérhetővé tenni.

A másodfokú hatóság szerint helytállóan járt el az elsőfokú hatóság a tekintetben, hogy azon műsorszámokat, amelyeket a médiaszolgáltató a feliratok jelentős hiányossága vagy egyéb hibája (pontatlansága, csúszása) folytán nem tett a jogszabályi cél elérésére alkalmassá, nem számította be a napi kvótába. A vonatkozó jogszabályi előírás a műsorszám egészének feliratozására vonatkozik, a műsorszám egyes szegmenseinek feliratozásával nem teljesül a törvényi kötelezettség, így a napi 8 órás kvóta a segédlettel ellátott műsorszámok teljes műsoridejéből és nem a feliratozott műsorpercekből áll. A jogalkotó célja ugyanis nyilvánvalóan az, hogy a hallássérültek értelmezhető (nem hiányos, nem elcsúszott) felirattal tudják élvezni a műsort, ennek értelmében pedig a jogszabályi követelményeknek meg nem felelő műsorszámok időtartama a napi kvótába nem számítandóak be.

A „Sztárban sztár” című zenés műsorszámmal kapcsolatban a másodfokú hatóság megállapítja, hogy a tárgyi műsorszám feliratozásának hiányosságát nem kizárólag az eredményezte, hogy a Médiaszolgáltató az abban szereplő angol nyelvű dalokat nem feliratozta, hanem a hiányosság teljes mértékű volt, azaz a Médiaszolgáltató nem feliratozta a versenyzők bejátszásokkal tarkított szöveges bemutatásait, a velük való riportokat és a zsűritagok egymás közötti, illetve a versenyzőkkel folytatott beszélgetéseit sem. Annak a szubjektív megítélése pedig, hogy a feliratozás mennyire jelentett volna élményt a hallássérültek számára, nem feladata a Médiaszolgáltatónak, mivel neki a jogszabályi követelmények betartására kell törekednie.

A másodfokú hatóság ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy alapvetően nem a „Szárban sztár” című műsorszám feliratozásának hiánya vezetett az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésében foglalt megsértéséhez. A Médiaszolgáltatónak ugyanis lehetősége lett volna arra, hogy az adott napon más - az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés b) pontjában meghatározott - műsorszámot tesz közzé hallási segédlettel annak érdekében, hogy a napi 8 órás kvótát teljesítse. Az elsőfokú hatóság csupán említést tett arról, hogy 2014. október 11-én például a Sztárban sztár című műsorszám feliratozásával megvalósult volna az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésében foglalt követelmény.

A fentiek alapján az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg, hogy a Médiaszolgáltató négy alkalommal - 2013. október 10-én és 28-án, valamint november 12-én és 27-én - megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés b) pontja bb) alpontjában foglaltakat.

II. Az **Mttv. 39. § (4)-(5)** bekezdésében foglaltak megsértése

Nem helytálló a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon észrevétel, amely szerint az elsőfokú határozatban megállapított jogsértések a napi kvótán felül segédlettel ellátott műsorszámok tekintetében valósultak meg, és ezek kapcsán a Médiaszolgáltató nem szankcionálható a feliratozás esetleges hiányosságaiért. A feliratok és jelnyelvi tolmácsolás napi mennyiségére vonatkozó, az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés szerinti, továbbá az **Mttv. 39. § (4)** és **(5)** bekezdéseiben megfogalmazott minőségi követelmények ugyanis egymástól független, önálló kötelezettségeket fogalmaznak meg, így az egyik teljesítése (pl. napi kvóta) nem vonja maga után a többi követelmény megvalósítása (pl. pontosság és szinkronitás) alóli mentesülést. Az **Mttv. 39. § (4)-(5)** bekezdéseinek valamennyi, feliratozással vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátott (megkezdett) műsorszám tekintetében érvényesülnie kell, a jogszabályi rendelkezések célja ugyanis az, hogy a hallássérültek számára is hasonló szintű hozzáférést biztosítson a - segédlettel ellátott - műsorszámokhoz.

Az elsőfokú hatóság által is hivatkozott **Mttv. 3. §**-ában foglalt objektív felelősség mellett azért sem megalapozott a Médiaszolgáltatónak az élő műsor sugárzásával kapcsolatos nehézségeket taglaló álláspontja, mivel az **Mttv.** a feliratozás mellett a jelnyelvi tolmácsolást is lehetővé teszi, mint a hallássérültek érdekeit szolgáló módszert. A jelnyelvi tolmácsolás tipikusan az a forma, amellyel az élő műsor teljes mértékben nyomon követhetővé válik a hallássérültek számára, így a Médiaszolgáltató akár feliratozás nélkül is eleget tehetett volna a hivatkozott törvényi kötelezettségének.

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés szinkronitási kötelezettséget előíró része egyértelműen arra vonatkozik, hogy a feliratozott műsorszámok során az elhangzottakat rögzítő feliratnak az elhangzottakkal egyidejű, azonos időben kell megjelennie a képernyőn, tekintettel a kifejezés jelentésére, valamint arra, hogy csupán így lehet figyelemmel kísérni és megérteni a cselekményt, hiszen éppen ez a felirat célja.

A fenti jogértelmezést erősíti a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.33.462/2013/7. számú ítélete is:

*„A szinkronitás fogalmát az **Mttv.** nem definiálja, így a bíróság megítélése szerint e körben a kifejezés köznapi értelemben vett jelentését kell alapul venni. A Magyar értelmező kéziszótár szerint a szinkron jelentése „egyidejűség, összehangoltság”. Az *Idegen szavak és kifejezések szótára* szerint pedig a szinkron jelentése „egy időben történő, egyidejű”. Kétségtelen, hogy a törvényalkotó nem az „egyidejű” kifejezést használja a törvény szövegében, ugyanakkor az is megállapítható, hogy a törvényben szereplő „szinkron” kifejezés jelentése éppen ez. Mindezekre figyelemmel a perben nem volt jogszabálysértőnek tekinthető az az alperesi jogértelmezés, mely szerint az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt szinkronitási kötelezettséget előíró rendelkezésből következően a feliratozott műsorszámok során az elhangzottakat rögzítő feliratnak az elhangzottakkal egyidejűleg kell megjelennie a képernyőn.”*

A másodfokú hatóság egyetért az elsőfokú hatóságnak a feliratcsúszásokkal kapcsolatban kifejtett azon megállapításával is, miszerint már egy 5 másodperces időtartamú csúszás is nehézséget okoz a történetek nyomon követésében, tekintettel a törvényszöveg előírására, valamint a csúszás okozta zavar néző általi érzékelésére.

A Médiaszolgáltató a kifogásolt eseteken kívül többször is sugárzott élő adásban hírműsorszámot, amely esetekben biztosítani tudta, hogy a felirat szinkronban álljon az elhangzottakkal. Ha ez tehát egy adott műsorszámban technikailag megoldható, lehetősége lett volna a tárgyi esetben is a jogszabályi előírásnak megfelelő feliratot alkalmazni.

A kifejtettek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság helytállóan mondta ki, hogy a Médiaszolgáltató 2013. október 17-én és 28-án, valamint november 12-én és 27-én összesen két alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében foglaltakat. Az elsőfokú helyesen állapította meg azt is, hogy a Médiaszolgáltató két alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében foglaltakat tekintettel arra, hogy a 2013. november 12-én sugárzott Édes Élet című műsorszám során 22 perc 10 mp időtartamban hiányzott a felirat, illetve a 2013. november 27-én sugárzott Tények című műsorszámában 33 mp időtartamban értelmetlen szöveg jelent meg, majd teljesen hiányzott a felirat.

III. A jogsértések miatt alkalmazott szankciók

Nem megalapozott a Médiaszolgáltatónak a bírság kiszabásának mellőzésére vonatkozó kérelme sem az alábbiak miatt.

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az **Mttv. 39. § (4) és (5)** bekezdése kapcsán elkövetett jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak, továbbá az ismételtség fenn álltára is tekintettel kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság tehát rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vette, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1) bekezdés da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdéseiben, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2014. május 6.

a Médiatanács
nevében

Dr. Karas Monika s.k.
elnök

Dr. Auer János s.k.
hitelesítő tag

Kapják:

- **személyes adat**